

Læs om den spændende tur
til Budapest.

Kommende arrangement:
Køge Miniby og KØS.

Kære medlemmer

Årets udlandstur til Budapest blev en succes. Det var spændende at se denne smukke by med de mange store og pompøse bygninger. Som en særlig "oplevelse" på turen så vi, hvordan naturens kræfter ikke er til at spøge med. Floden Donau var langsomt ved at gå over sine bredder. Det blev ikke så slemt i Budapest i modsætning til situationen i bl.a Prag og Dresden, som vi kunne følge på TV.

Men det var imponerende at se, hvordan alle mand var af hus i de mindre byer, hvor man var i gang med at fylde sandsække for at begrænse skaderne fra den stigende flod. Så selv om vi af og til kan være lidt utilfredse med det danske sommervejr, har det dog ikke de konsekvenser, som ved Donau og de andre store floder sydpå.

Fortsat god sommer.

John Rostholm

Sommeren er XL hos Statoil.

I de kommende uger kan bilisterne glæde sig til at blive mødt med et ekstra stort sommersmil, når de kører ind til Statoil overalt i Skandinavien, Polen og de baltiske lande. Der er nemlig dømt XL – EXSTRA LARGE – sommer på benzin- og conveniencekædens 2.300 europæiske stationer, hvor 18.500 ansatte dagligt betjener over en million kunder.

Skrab dig til en ny bil eller en af 120.000 andre gevinster.

Ud over at nyde gode somertilbud, som is til en 10'er, har danskerne chancen for at deltage i Statoils Mobilskrab og vinde en af de over 1.400 præmier, der udloddes hver dag, og som man straks kan hente på en af de 180 stationer, der skiltes med konkurrencen.

Samtidig kan man vælge at være med i lodtrækningen om hovedgevinsten – den nye Peugeot 208 til en værdi af 130.000 kr. Mobilskrabespillet er gratis og kan downloades på smartphone fra facebook.com/statoildanmark, statoil.dk eller ved at sende en sms med teksten "mobilskrab" til 1919."

(Ovenstående er fra www.statoil.dk Nyheder & Presse)

Hvad skal vi have på programmet til næste år ?

Bestyrelsen er allerede i gang med overvejelser om næste års program. Har du nogle forslag, så vil vi da gerne høre om dem. Så kontakt et bestyrelsesmedlem, hvis du har en god ide.

Velkommen

Nyt medlem i Statoil Pensionistforening Øst

Kurt Christian Rahr St. Valby Hedehusene

Tillykke

Lis Frøsig	70 år	8. sept.
Mildred Kristiansen	80 år	22. sept.
Jørgen Posborg	80 år	1. okt.
Bent Hansen	75 år	4. okt.
Aase Jørgensen	70 år	1. nov.
Tony Bryde	70 år	20. nov.

SeniorNyt

Medlemsblad for Statoil Pensionistforening ØST

Redaktion: John Rostholm Tlf: 48 17 08 65
Tryk: Statoil Kontorservice/Grafisk Tlf: 33 42 40 78
Oplag: 230 eksemplarer

Forsiden: Udsigt fra Gellertbjerget over Donau og Budapest
Indsat: Deltagerne foran hotellet og guiden forklarer

Næste nummer af SeniorNyt udkommer den 1.dec.

BUDAPEST 2. – 7. JUNI

Søndag den 2. juni

Alle var mødt til tiden i Københavns Lufthavn, og indcheckningen, som vi selv skulle klare på automaterne, gik fint.

Aflleveringen af bagagen tog derimod sin tid. Køerne var alenlange, og tilmed var der undervejs 20 minutters stop på bagagebåndene, så de 2 timer, vi skulle møde før afgang, blev stort set benyttet til at stå i kø.

Men af sted kom vi, og efter 1 time og 45 minutters flyvetid ankom vi til Budapest. Vores bus med chauffør og guide holdt klar. Guiden hed Anna, var indfødt ungare, men talte et glimrende dansk og havde stor viden, som vi nød godt af de følgende dage.

Chaufføren hed Petr, en meget tavs herre, da han kun talte ungarsk, men han viste sig at være en fortræffelig chauffør.

Men det mest spændende på Gellertbjerget var udsigten ned over Donau og broerne, ind over Pest samt over mod Borghøjen. Det var helt fantastisk.

Videre gik busturen tilbage over floden til Pest, hvor guiden undervejs fortalte om nogle af de markante bygninger, vi passerede, inden vi nåede frem til vores hotel, Star Inn Budapest Centrum. Vi måtte dog gå det sidste lille stykke vej, da chaufføren ikke mente, der var plads til bussen. Det lærte han dog i løbet af ugen. Det viste sig at være et forholdsvis nyt hotel med nydelige værelser.

Efter indkvarteringen mødtes vi kl. 19 og vandrede samlet det korte stykke vej rundt om hjørnet til restauranten "Karcsi bácsi", hvor vi skulle spise et par aftener og til en enkelt frokost.

Lokalet i restauranten kunne lige rumme os.

Vi fik serveret 3 retter, suppe, hovedret og dessert. Efter middagen trak de flest sig tilbage til hotellet. Men nogle stykker skulle selvfølgelig lige undersøge mulighederne i omegnen og nyde lidt kaffe og aftendriks.

Kufferterne blev læst på bussen, og så skulle vi have det første indtryk af byen. Ad motorvejen og gennem mindre spændende forstæder nåede vi til den centrale del af byen, hvor turen nu gik op ad til Gellertbjerget, der rejser sig 200 meter over Donau. En kort gåtur bragte os frem til befrielsesmonumentet, et 54 meter højt monument opført i 1947 for at fejre den røde hærs sejr.

Mandag den 3. juni.

Morgenmaden på hotellet viste sig at være udmærket, der var forskelligt at vælge i mellem, så der var noget for enhver smag. Bussen afgik allerede kl. 8:30, da det var vigtigt, vi nåede frem til Parlamentet til det tidspunkt, vi havde reservation – ellers er det vanskeligt at komme ind.

Pladsen foran Parlamentet var under total reovering, men vi kunne vandre hen over byggepladsen frem til indgangen, hvor vi skulle gennem sikkerhedscheck svarende til det, man har i lufthavne. Men så var vi endelig inde i denne fantastiske bygning, der er den største i Ungarn: 268 meter lang, 118 meter bred med en kuppel, der er 96 meter høj og indeholdende 692 rum. Opførelsen af Parlamentet stod på fra 1884 til 1902, udvendigt opført i gotisk stil og indvendigt i en blanding af flere stilarter.

Vi fik en rundvisning som bl.a. omfattede kuppelsalen med kronjuvelerne og salen, hvor parlamentet holder sine møder. Gange, trapper og sale – alt var overdådigt udsmykket. Ikke uden grund regnes bygningen både udvendigt og indvendigt for en af de smukkeste parlamentsbygninger i verden.

Vi skulle se endnu en flot bygning denne formiddag, næste besøg gjaldt Sankt Stefan Basilikaen, som også er forsynet med en vældig kuppel af samme højde som i Parlamentet. Kirken er forholdsvis ny, påbegyndt i 1851 og færdigbygget i 1905. En af kirkens mere kuriøse relikvier er Stefans mumificerede underarm, der opbevares i en fornem montre i Kapellet for den Hellige Højre Hånd.

Efter besøgene i disse to overvældende bygningsværker gjorde vi holdt ved Heltepladsen, hvor den røde løber var rullet ud, dog ikke til ære for os, men for nogle ambassadører, der skulle nedlægge krans ved den ukendte soldats grav. Frokosten nærmede sig, så bussen bragte os tilbage til restauranten, hvor vi havde spist aftenen før.

Efter et let frokostmåltid var resten af dagen til egen rådighed, så vi spredtes over hele byen. Flest gik til gågaden og det store indendørs marked eller til det nærliggende indkøbscenter. Men som man kan læse nedenstående, blev operaen også besøgt.

På grund af den kraftigt stigende vandstand i Donau blev dagens program ændret, så vores sejltur på floden var flyttet til i dag i stedet for senere på ugen, så var vi sikre på, at man kunne sejle under broerne. Vi kørte med bussen ned til floden og gik om bord i en mindre båd, der lige passede til vores gruppe. Mens båden sejlede en tur på Donau, nød vi efter en velkomstdrink en fortræffelig buffet, mens vi kunne nyde udsigten til bygningerne langs bredden, hvor ikke mindst Parlamentet virkede imponerende her fra vandsiden. Efter ca. to timer kunne bussen bringe os tilbage til hotellet efter en spændende dag med mange indtryk.

Besøg i Statsoperaen.

På den første af vores fri-eftermiddage besluttede Lise og jeg at forsøge os med et besøg i Statsoperaen, der ikke lå langt fra vores hotel. Operahuset er opført fra 1874-84 og skulle konkurrere med operaerne i Wien og Paris. Vores guide, Anna, havde i forvejen fortalt, at vi ikke kunne komme ind med kørestol. Vi gik alligevel forbi og forhørte os om mulighederne. De var enormt søde og fortalte, at det sagtens kunne lade sig gøre. Vi fik billetter, og en guide viste os ad helt andre veje end de øvrige besøgende til en elevator bagved scenen.

Vi kom op på balkonen og fik plads i en flot loge med gamle plydsmøbler. Vi havde et fantastisk udsyn over den smukke tilskuersal. Der var guld og plys for alle pengene. Scenetæppet var oppe, og vi kunne se, de var ved at gøre klar til aftenens forestilling. Senere blev vi vist rundt og så bl.a. den pompøse pragttrappe (forståeligt, vi ikke kunne komme op den vej), romantiske malerier og statuer. Sluttelig samledes vi med de øvrige besøgende i en foyer, hvor en af operaens sangere gav et par arier fra kendte operaer. Alt i alt en fantastisk oplevelse. Godt, vi i dette tilfælde ikke lyttede til vores guide! Lars H. Jensen

Tirsdag den 4. juni.

Efter morgenmaden var vi klar til dagens bustur, som gik sydpå, og hvor vi bl. a. skulle besøge Pusztaen.

Undervejs gjorde vi holdt i byen Kecskemét, hvor vi fik en lille vandretur rundt i byen.

I centrum var der meget blandet arkitektur og en masse kirker fra forskellige religioner samlet inden for et ganske lille område. Vi kunne derfor på vores vandring i denne meget smukke og velholdte by nyde synet af kirker i barok og senbarok stil, tidligere synagoge i maurisk stil samt rådhus og et noget specielt palæ i art nouveau-stil. I et gammelt kloster var indrettet institut for musikpædagogik og desuden museum for den berømte ungarske komponist og musikpædagog Zoltán Kodály, der er født her i byen. Ved siden af museet var rejst et mindesmærke for ham.

Videre gik det med bussen, efterhånden af nogle smalle, hullede veje. Vi var nu på den såkaldte lille Bugac-puszta. Inden vi nåede helt frem til bestemmelsesstedet, blev vi mødt af en rytter, der red foran bussen frem til stutriet, hvor vi skulle se hesteshow.

Vi blev bænket på tribunen og blev herefter vidne til en imponerende opvisning, udført af de lokale cowboys, der her hedder csikos. Der blev vist kørsel med forskellige vogne med større eller mindre hestespand. En hel flok ryttere demonstrerede ridning, stående på hestene, og viste desuden hvordan de kunne få hestene til at ligge og sidde. Mest imponerende var rytteren, der stående på de 2 bagerste heste drønedede af sted med et 10-spand. Der blev vist forskellige konkurrencer, og til slut drev man en stor hjord af det langhornede ungarske kvæg forbi tribunen. Til sidst var der tilbud om at ride en lille tur. Det benyttede Vagn og Bresson sig af. Vagn påstår, han er tidligere husar, så det gik helt godt. Om Bressons ridning må man konstatere, at modet var til topkarakter, men den kunstneriske udførelse lod noget tilbage at ønske.

Alle fik nu en kort tur med hestevogn ud over pusztaen. Turen sluttede ved indgangen til restauranten, hvor vi blev budt velkommen med et glas lokal snaps og en saltkage, inden vi gik til bords. Der var vin og vand på bordene, og første ret var en fortræffelig gullaschsuppe, efterfulgt af forskelligt slags kød med tilhørende kartofler. Måltidet sluttede med en dessert og kaffe så alle gik godt mætte fra bordene.

Under spisningen underholdt et lille orkester med fyrig sigøjnersmusik, så der var en livlig og munter stemning, inden vi på ny gik om bord i bussen og påbegyndte hjemturen til vores hotel i Budapest. Det kom til at foregå i et trist regnvejr, som dog ophørte, da vi nåede hotellet.

Aftensmåltidet blev på ny serveret i den nærliggende restaurant, og selv om det var en kølig aften, var der adskillige, som efterfølgende nød aftenkaffen udendørs og sikrede den indre varme med den lokale snaps,

der kunne fås både mild og rå og lyder navnet "Palinka".

Onsdag den 5. juni.

Dagens bustur skulle gå nordpå til Donaukædet, så der var afgang lige efter morgenmaden. Vi krydsede Donau med udsigt til Margrethøen, hvor vi kunne konstatere, at vandet stod højt i floden, og guiden kunne fortælle at gæsterne i øens hoteller var blevet evakueret. Langs vestsiden af Donau nåede vi efter en times kørsel frem til domkirkebyen, Esztergom. Fra parkeringspladsen kom vi ad trappe eller med elevator op til kirken, hvor vi fik en rundvisning i det vældige kirkerum og desuden besøgte skattemerret med de mange prægtige genstande med masser af guld, sølv og ædelstene. Vi kom ikke helt op i kuplen, men kunne nyde udsigten fra kuplens store gittervindue og især fra platformen udenfor kirken, hvor vi kunne skue ud over Donaukædet og ind over Slovakiet. Tilbage på parkeringspladsen fik mange dækket deres behov for øl, is eller kaffe, inden busturen tilbage langs Donau blev påbegyndt.

Domkirken i Esztergom.

Denne vældige kirke er påbegyndt i 1822 på et sted, hvor der tidligere har ligget en kirke, der var ødelagt af tyrkerne. Kirken er opført på en 160 meter høj klippe, og den vældige kuppel rager 72 meter op, så der er en fantastisk udsigt fra toppen. Bygningen kan rumme 8.000 kirkegængere.

I de små byer, vi på ny kom igennem, var der en vældig aktivitet. Der var mange steder placeret grusbunker, som alle beboerne fyldte i plasticsække og stablede op som diger de steder, hvor man forventede, at floden ville overstrømme veje og arealer.

Mange steder stod vandet allerede højt, og da prognoserne forudsagde, at vandet skulle stige yderligere 2 meter, forekom det lidt optimistisk, at denne opstabling af sandsække kunne forhindre oversvømmelserne. Men da man jo har prøvet det før, ved man vel, om det kan virke.

Ca. 20 kilometer fra Budapest gjorde vi holdt i udkanten af den lille by Szentendre. Bussen måtte ikke køre ind i byen, så vi vandrede ind til centrum. Det var frokosttid, og i stedet for at alle skulle gå rundt og finde et spisested, havde bestyrelsen i al sin gavmildhed besluttet, at vi skulle spise samlet, og at mad og drikke var på foreningens regning. Vores guide ledte os derfor til en spændende restaurant, der indvendigt overalt på vægge og lofter var udsmykket med alskens antikviteter. Der blev serveret en hovedret og efterfølgende dessert med vin eller øl efter eget valg og afsluttet med kaffe. Under spisningen kunne vi konstatere, at regnen væltede ned udenfor, så da vi forlod restauranten, måtte vi for en kort stund gøre brug af paraplyer og regntøj. Men snart skinnede solen igen, og vi nåede efter en kort spadseretur frem til Margit Kovács Keramikmuseum, hvor vi på egen hånd kunne gå rundt og se de udstillede værker. Bagefter var der lejlighed til at se sig om i byen og lade sig friste af de mange boder og butikker med deres mange forskellige varer, inden vi på ny samledes ved bussen, som bragte os tilbage til vores hotel og til aftensmad i "Kárcsi bácsi".

6.

Margit Kovács Keramikmuseum.

Margit Kovács levede 1902 – 1977. Hun studerede keramik i bl.a. Wien og München og såmænd også i København et årstid i 1932. Den danske kunstner Bjørn Wiinblad har studeret hos hende, og der er derfor tydelige lighedspunkter mellem hans og hendes kunst. Hun har udført statuetter, skåle, tallerkener vægplaketter og kakkemalerier. I 1972 donerede hun hovedparten af sine værker til Pest områdets museumsorganisation, og det nuværende museum blev indviet i 1973.

Torsdag den 6. juni.

Alle sad som sædvanlig i bussen klar til afgang kl. 9:00. Turen gik ned gennem Pest, som vi jo efterhånden kendte og over Kædebroen til Buda-siden og op på Borghøjen, hvor vi stod af bussen.

Vores guide, Anna, indledte nu en kort gåtur, mens vi fik fortalt om nogle af de bygninger, vi passerede.

Første stop var ved Mathiaskirken, som er flot restaureret efter kraftige beskadigelser under 2. Verdenskrig.

Den første kirke her på stedet er helt tilbage i 1200-tallet. Den nuværende kirke i gotisk stil med et flot spidst spir og tag, udført i mangefarvet glaseret tegl, er fra 1886. Vi kom ind i kirken, som ud over de farvestrålende glasmalerier var forsynet med imponerende bemalet udsmykning på alle vægge og lofter – absolut et besøg værd.

Lige udenfor kirken kom vi op på Fiskerbastionen. Navnet skyldes, at fiskerne i middelalderen havde deres marked her, men det nuværende bygningsværk har aldrig været fæstningsanlæg, det er anlagt i 1895 som en dekoration og som udsigts-terasse – og udsigten var fantastisk, endnu engang kunne vi nyde udsigten over Pest, Donau og de flotte broer.

Gåturen gik nu tilbage mod busholdepladsen. Nogle gik direkte og slog sig ned i et konditori for på forskellig vis at slukke tørsten, mens de ihærdige fulgte guiden på en lidt længere tur rundt om kongeslottet. Herefter var formiddagens program slut, og det var nu op til hver enkelt, hvad man ville opleve i løbet af eftermiddagen

Nogle blev på Borghøjen, de øvrige tog af sted med bussen, hvor der blev afsætning for dem, der ville til termalbadet og dem, der ville på gågaden. Resten fulgte med tilbage til hotellet.

Oplevelserne blev derfor meget forskellige: Der var badning, på trods af mangel på lokal valuta, som man kan læse herunder, der var besøg i butikkerne på gågaden, og mange skulle da lige kigge ind i den berømte café Gerbeaud med den fantastiske indretning og de mange lækkerier.

En ren fornøjelse – seks i kurbad.

Efter en spændende formiddag var vi seks, der valgte at tage sporvognen til det berømte St. Gellért Thermal Bad, som åbnede sine døre helt tilbage i 1918. Det er kæmpestort med 6 varme bade og 2 swimmingpools. Det ene uendørs, med store bølger.

Vi fik lidt af en overraskelse, da vi kom, idet vi ikke kunne betale med kort, og vi skulle betale 5.000 forint pr. person for at komme ind. Vi klarede den lige, men det blev endnu værre - vi skulle betale 5.000 i depositum for at leje et håndklæde. Også det klarede vi ved, at nogle måtte deles om et håndklæde. Da vi skulle bade i det idendørs bassin, skulle vi have badehætter på, de kostede 1000 forint. 2 af pigerne havde selv badehætter med, så de gik på tur, så alle kunne prøve denne pool. Det var heldigvis det eneste sted, de forlangte badehætter.

Det var en stor oplevelse, at bade med temperaturer fra 34 til 40 graders varme. I bassinet med 40 grader måtte man opholde sig max. fem minutter, og da vi gik fra de 40 grader til næste bassin med 34 grader, følte det næsten koldt. I de varme bade var der masserende stråler til ryg og nakke. Vandet kommer fra 118 underjordiske kilder, ca. 100 meter under jorden, og vandet indeholder store mængder af forskellige salte, der siges at have en helbredende virkning på mange forskellige sygdomme og skavanker. Efter nogle dejlige timer var vi alle rene og sultne, så vi tog sporvognen til det store indendørs marked. Her fik vi dejlig ungarsk gullasch, og der blev også tid til at købe noget af den specielle ungarske paprika.

Fire af os valgte at gå den lange vej til hotellet, og efter et par optankninger nåede vi hjem. (Vi går ikke så langt på literen mere). Benene op og ½ time på øjet, så var vi klar til aftenens oplevelser.

Leif Mortensen.

Der var besøg i den store markedshal og i det moderne indkøbscenter ved Vestbanegården, og der blev nydt frokost forskellige steder. Mange var nede ved floden og kunne konstatere, hvordan vandet steg og oversvømmede veje og sporvognsskinner. Alle nåede dog tilbage til hotellet og var klar til busafgang kl. 19:00, nu skulle vi til folkeloreshow og middag.

Turen gik endnu engang over Kædebroen til Buda-siden, hvor aftenens arrangement skulle foregå i restauranten med det imponerende navn: Marvanymenyasszony.

Her nød vi de næste to timer en tre retters middag med vin, vand og kaffe og med underholdning undervejs, hvor flere fik lejlighed til at vise deres danseevner.

Guiden havde lovet, vi skulle opleve byens belysning på tilbagevejen. Chaufførens hviletidsregler gjorde det dog ikke muligt. Men han kørte alligevel ad en rute, så vi ikke blev snydt. Det var imponerende at se bygninger og broer i projektørlys. Inden vi nåede hotellet, rettede Poul en tak til arrangøren, Leif, og ikke mindst til guide og chauffør for en meget vellykket tur. Selvom det nu var lidt halvsent, afholdt det naturligvis ikke en hel del af os på denne sidste aften at søge ud i byen og nyde de sidste kopper kaffe og godnatdrinks.

Fredag den 7. juni

Denne sidste morgen kunne vi sove lidt længere. Kl. 9:45 var bussen pakket, og det gik af sted mod lufthavnen.

Der viste sig at være kæmpekø ved indcheckning i lufthavnen, indtil Norwegian fik taget sig sammen til at åbne flere checkind steder. Det var ikke alle, der fik plads ved siden af sin rejsepartner og som på udrejsen, var der slet ikke mulighed for at købe sandwich for alle på flyet. Så man forstår godt lavprisselskaberne kan gøre det rimeligt billigt, for de bruger ikke kræfterne på service.

Men pyt med det, vi havde en behagelig flyvetur og landede lidt før tidsplanen i Kastrup efter nogle hyggelige og oplevelsesrige dage i Budapest. jro

Der var engang

For 30 år siden

Den 1. juli i 1983 oprettede man **Esso North Europe A/S**.

I årsberetningen for 1983 kan man læse: "1983 bar præg af etableringen af samarbejdet mellem Esso-selskaberne i Danmark, Finland og Sverige gennem Esso North Europe A/S. Dybtgående undersøgelser blev foretaget, og der blev afholdt en række samarbejds møder med deltagelse af mange medarbejdere".

De mange, der de næste par år var involveret i dette samarbejde, mindes det nok med noget blandede følelser.

Samarbejdet fik jo sin afslutning, da først Svensk Esso og siden Dansk Esso blev købt af Statoil. Det førte så til gengæld til helt andet, skiftende Skandinavisk samarbejde.

For 20 år siden

I april 1993 blev **Statoil ISO-certificeret**.

Det omfattede forsyning og indkøb, raffinering og levering samt teknisk service.

Nogle af de involverede i processen fremviser her stolt de modtagne certifikater.

I **markedsføringen** i 1993 viste man ledelsen i arbejdstøjet.

Bortset fra Bent Petersen (til venstre på billedet), som fortsat er "arbejdsramt" og med job hos Statoil i Canada, er de seks øvrige herrer i dag alle glade pensionister og medlemmer i vores forening.

På lørdag gi'r vi...

...ekstra service og dobbelt bonus

8.

Kommende arrangementer

Besøg i Kjøge Mini-By og KØS.

Onsdag den 21. august.

Vi mødes kl. 10:30 i Kjøge Mini-By.

Her får vi en rundvisning og ser kopierne af bygninger, der lå i Køge by omkring 1865, udført i størrelsesforholdet 1:10.

Vi besøger værkstederne, hvor frivillige fremstiller alle de elementer, der indgår i bygningerne.

Bagefter vandrer vi det korte stykke vej hen til den hyggelige "Skipperkro", hvor

frokosten venter. Når sulten er stillet, går vi videre op gennem byen til KØS. Også her får vi en guidet rundvisning og skal blandt andet se og høre om Bjørn Nørgaards skitser til dronningens gobeliner. Omkring kl. 16:00 er dagens program slut.

Indbydelse er vedlagt dette nummer af SeniorNyt.

Sidste frist for tilmelding er den 6. august.

Bustur til Fyn og Sønderjylland den 19. - 20. september.

Der er endnu et par ledige pladser på denne tur.

Sidste frist for tilmelding er den 15. juli.

Tilmelding telefonisk eller med mail til John Rostholm.

Statoil Pensionistforening Øst

www.seniornyt.com

Formand:

John Rostholm Fasanvang 5, 3450 Allerød

john@rostholm.dk

4817 0865

Næstformand:

Leif Mortensen Nygårdsvej 55, 5th., 2100 Kbh. Ø

leifwith@hotmail.com

2196 0917

Kasserer:

Lars H. Jensen Louiselund 12 st., 2970 Hørsholm

dhl@post7.tele.dk

4586 4976

Sekretær:

Mikael Blak Rosenhaven 504, 2980 Kokkedal

mikaelblak@mail.tele.dk

4914 5812

Bestyrelsesmedlem:

Else Holm Askevænget 3, 2680 Solrød Strand

eholm1@live.dk

5614 3021